

Бібліотека
Житомирського державного університету
імені Івана Франка

Наша док Великого Езопа

до 245-річчя від дня народження
І. А. Крилова

2014

Народився в 1769 році в Москві в родині бідного армійського офіцера. Батько служив в драгунському полку, вислужившись з солдатів, був головою магістрату в Твері, помер, залишивши вдову з двома малолітніми дітьми. Дитячі роки Івана Крилова пройшли в Твері. Грамоті вивчився вдома, французькою мовою займався у сім'ї знайомих. У 1777 Крилов був записаний в цивільну службу підканцеляристом калязінського нижнього земського суду, потім тверського магістрату.

В кінці 1782 поїхав до Санкт-Петербургу з матір'ю, якій вдалося влаштувати його на службу в Петербурзьку Казенну палату.

Відсутність освіти заповнював самостійним вивченням літератури, математики, французької та італійської мов. У 14 років написав оперу «Кофейница», відніс її до книгаря Брейткопфа, який дав за неї авторові на 60 рублів книг (Расина, Мольєра і Буало), але оперу не надрукував. «Кофейница» була опублікована тільки в 1868. У казенній палаті Крилов отримував лише 80-90 рублів на рік, чим не був задоволений, тому перейшов у Кабінет Її Величності. З 1787 по травень 1788 служив в Гірській експедиції у Санкт-Петербурзі. У 1788 Крилов залишився без матері і на його руках залишився молодший брат, Лев, про якого він все життя піклувався, як про сина.

1789 в друкарні І. Г. Рахманінова Крилов надрукував щомісячний сатиричний журнал «Пошта Духів». Зображення недоліків російського суспільства вклалося тут у фантастичну форму листування гномів з чарівником. «Пошта Духів» виходила з січня по серпень, оскільки мала тільки 80 передплатників; у 1802 вона вийшла другим виданням. Вийшовши в 1791 у відставку, Крилов став власником друкарні і з січня 1792 почав друкувати в ній журнал «Глядач», що мав сатиричний ухил. «Глядач» мав 170 передплатників і в 1793 перетворився на «Санкт-Петербурзький Меркурій», який проіснував усього рік й не мав особливого успіху. З 1792 за Криловим було встановлено поліцейське спостереження.

Поява повісті «Каїб» і кількох сатиричних творів викликала незадоволення Катерини II і в кінці 1793 Крилов був вимушений виїхати з Санкт-Петербургу до провінції і припинити літературну діяльність.

З 1794 до осені 1795 жив у Москві, був прийнятий в багатьох відомих родинах, але його ім'я потрапило в поліцейський реєстр затятих карткових гравців, через що, за деякими свідченнями, Крилов був вимушений покинути Москву. У 1797 він зустрівся в Москві з князем С. Ф. Голіциним і виїхав до нього в село, в Україну, як вчитель дітей і секретар. До того часу Крилов вже мав різнобічну освіту, добре грав на скрипці, знав італійську і виявився чудовим викладачем мови і словесності. У 1801 князя Голіцина було призначено ризьким генерал-губернатором, і Крилов найнявся до нього секретарем. У 1803 знов вийшов у відставку. Наступні два роки Крилов вів велику гру в карти, вигравши дуже велику суму, роз'їжджав ярмарками. У 1805 Крилов був в Москві й показав І. І. Дмитрієву свій переклад двох байок Лафонтена: «Дуб і Тростина» і «Розбірлива наречена». Крилов завжди любив Лафонтена (якого називав Фонтеном) і, за переказами, вже в ранній юності випробовував свої сили у перекладі байок. 1806 він надрукував тільки 3 байки. У 1808-10 Крилов служив в Монетному департаменті під керівництвом Оленіна.

У 1809 році вийшла перша книга байок. В 1812 році Крилов отримав посаду бібліотекаря, а в 1816 році став бібліотекарем у Публічній бібліотеці, де пропрацював майже до кінця свого життя — до 1841 року.

Помер Іван Андрійович Крилов в Петербурзі 21 листопада 1844 року. Похований в Олександро-Невській лаврі.

*Случается нередко нам
И труд и мудрость видит там,
Где стоит только догадаться
За дело просто взяться.*

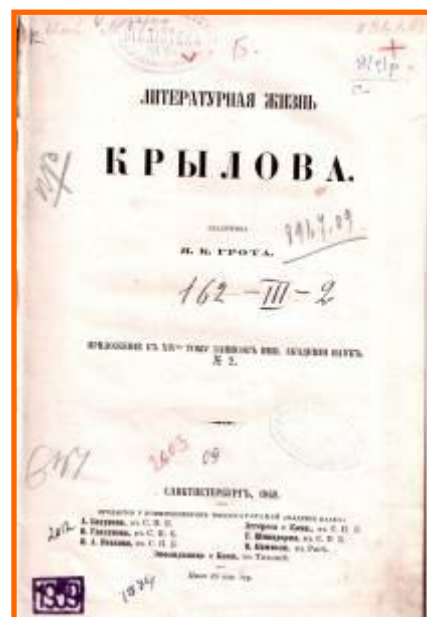
«Ларчик», 1807

**Книги щодо творчості І. А. Крилова, які є у фонді
букіністичної літератури бібліотеки**

Першим досвідом наукового видання праць І. А. Крилова стало «Повне зібрання творів», що вийшло в 1904-1905 роках під редакцією В. В. Каллаша в чотирьох томах. Це був результат великої, багаторічної праці редактора і вмщував багато нового матеріалу. В перший том увійшли драматичні твори митця.

Автор Грот Яків Карлович (1812-1893) – російський філолог. Книга присвячена Івану Андрійовичу Крилову, російському байкареві.

У передмові описані видання Байок Крилова, а потім у хронологічному порядку розміщені примітки до байок із зазначенням перших місць їх друку, подробиць і джерел перекладу, розбір варіантів, наведених як по друкованих джерелах, так і за автографами, які були доступні Кеневичу.

Віртуальну виставку підготували:

зав. науково-методичного відділу **Бондарчук Т. А.**

та бібліотекарі науково-методичного відділу:

Клименко Т. Є., Романчук Р. М.